

дятъ, че непознаватъ цѣна та на нѣщата. Тѣй и купувача, кога види че продавача е невѣщъ, или пакъ е утѣсенъ за пары че склонява да остави отъ цѣна-та, колко то праведно струва едно нѣщо, не трѣба нито да гледа да го искжбоса, нито да са възползува отъ утѣсеніе-то му че да го наваля много на пагуба.

А най-выше и продавачи-тѣ и купувачи тѣ трѣба да извадятъ отъ земаніе-то и даваніе-то си лихы-тѣ мѣрки и теглилкы, не цѣлны тѣ и подмѣсенны-тѣ нѣща както и нездравы-тѣ (калпавы тѣ) пары, и вынжгы да са обнасятъ почтенно, съ простодушіе и довѣренность; зашто-то неправедны-тѣ печѣлбы много пжтя докарватъ по голѣма пагуба на тѣзи дѣто са таквызъ лихоимцы.

Трѣба еще да не злоупотрѣбявамы никакъ, нито да разбутвамы и да развалямы чюжды тѣ нѣща, кога то на довѣрятъ да ни ги придаджтъ, но да ги пазимъ и пастримъ като наши си стяжанія, честность-та изисква даже еще нѣщичко повече.

Най подиръ, кой то са знае, че е отнелъ отъ нѣкого нѣщо или на силомъ или съ измама, или че отъ немареніе или злонравіе е причинилъ другиму пагуба и повреда, той е длъженъ да му повърне отнето-то цѣлно, или да му наплати пагуба-та; инакъ и тука на този свѣтъ са похулава и наказва, и на онзи свѣтъ има да дава отвѣтъ за сторенно-то.

3) Да не повреждамы никого въ честь-та му.

Честъ та е найпотрѣбно-то и най драгоцѣнно-то нѣщо на сѣки почтенъ челоуекъ. За туй по нѣкога е много по голѣмо и по лоше зло туй дѣто да